Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 22 lipca 2016 r.

o zmianie ustawy – Prawo lotnicze

Art. 1. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605 i 904) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów prawa lotniczego nie stosuje się do lotnictwa państwowego, z wyjątkiem przepisów art. 1 ust. 6, art. 2–9, art. 14, art. 17 ust. 17, ust. 22 pkt 2 i ust. 23, art. 33, art. 35 ust. 2, art. 43, art. 44, art. 59a ust. 6, art. 60, art. 66 ust. 1a–1d i ust. 3, art. 66a, art. 66b, art. 68 ust. 2, 2e i 2f, art. 69 ust. 1–3, art. 74–76, art. 82 ust. 1 pkt 7, art. 89, art. 92, art. 93a pkt 5, art. 104 ust. 4–9, art. 119–126, art. 128, art. 130, art. 133, art. 134 ust. 1–1f, art. 135 ust. 3 pkt 3, art. 135a ust. 1 pkt 8, art. 136, art. 137 ust. 1–4, art. 140, art. 140a–140d, art. 149, art. 149a, art. 150, art. 153a ust. 2 i 3, art. 153b, art. 193 ust. 1b i 1c oraz art. 207 ust. 8, z zastrzeżeniem ust. 5.”;

2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Przy ministrze właściwym do spraw transportu działa niezależna, stała Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych, prowadząca lub nadzorująca badania zdarzeń lotniczych, zwana dalej „Komisją”.

2. Komisja jest organem do spraw badania zdarzeń lotniczych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie badania wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym oraz zapobiegania im oraz uchylającego dyrektywę 94/56/WE (Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2010 r., str. 35, z późn. zm.[1)]).

3. Komisja prowadzi badania na podstawie przepisów ustawy i prawa Unii Europejskiej z zakresu wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym oraz z uwzględnieniem norm i zalecanych metod postępowania zawartych w Załączniku 13 do Konwencji, o której mowa w art. 3 ust. 2.

4. W skład Komisji wchodzą: przewodniczący, dwóch zastępców przewodniczącego, sekretarz i pozostali członkowie.

5. W zakresie nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy do członków Komisji stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.

---

1) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 17.10.2013 r., str. 34 oraz Dz. Urz. UE L 122 z 24.04.2014 r., str. 18.

U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.[2)]), z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy. Z dniem powołania z członkiem Komisji zostaje nawiązany stosunek pracy.

6. Przewodniczącego Komisji powołuje minister właściwy do spraw transportu na okres 4 lat.

7. Przewodniczącym Komisji może zostać osoba posiadająca co najmniej trzyletnie doświadczenie w badaniu zdarzeń lotniczych.

8. Zastępców przewodniczącego i sekretarza Komisji powołuje, na wniosek przewodniczącego Komisji, minister właściwy do spraw transportu, na okres 4 lat.

9. Zastępcą przewodniczącego Komisji może zostać osoba posiadająca co najmniej dwuletnie doświadczenie w badaniu zdarzeń lotniczych.

10. Członka Komisji powołuje minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii przewodniczącego Komisji, na okres 4 lat.

11. Minister właściwy do spraw transportu może, na wniosek Komisji podjęty bezwzględną większością głosów, odwołać członka Komisji.

12. Członkiem Komisji może zostać osoba, która:

1) jest obywatelem polskim i korzysta z pełni praw publicznych;
2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
3) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie;
4) posiada dyplom ukończenia studiów wyższych.

13. Członkostwo w Komisji wygasa z chwilą śmierci, zaprzestania spełniania wymagań określonych w ust. 12 lub z dniem przyjęcia rezygnacji złożonej ministrowi właściwemu do spraw transportu.

14. W skład Komisji wchodzą:

1) specjaliści z zakresu:
   a) prawa lotniczego,
   b) szkolenia lotniczego,
   c) ruchu lotniczego,
   d) eksploatacji lotniczej;
2) inżynierowie – konstruktorzy lotniczy.

15. Za specjalistów z danego zakresu uważa się osoby posiadające odpowiednie wykształcenie wyższe oraz udokumentowaną minimum pięcioletnią praktykę w danej dziedzinie.

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662, z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735 oraz z 2016 r. poz. 868, 910 i 960.

16. Przewodniczący Komisji kieruje pracami Komisji i reprezentuje ją na zewnątrz.

17. Członkowie Komisji, formułując treść raportów, analiz, opinii i ekspertyz, kierują się zasadą swobodnej oceny dowodów i nie są związani poleceniem przewodniczącego Komisji lub członka Komisji nadzorującego badanie.

18. W pracach Komisji w miarę potrzeb uczestniczą eksperci.

19. Ekspertem może być osoba posiadająca kwalifikacje oraz doświadczenie w zakresie niezbędnym do badania zdarzenia lotniczego.

20. Ekspertowi za udział w pracach Komisji oraz sporządzanie opinii lub ekspertyzy przysługuje wynagrodzenie ustalane w umowie cywilnoprawnej, którego wysokość uzależnia się od charakteru prowadzonego badania zdarzenia lotniczego i jego złożoności.

21. Ekspert, formułując treść ekspertyz, opinii lub analiz, kieruje się zasadą swobodnej oceny dowodów i nie jest związany poleceniem przewodniczącego Komisji lub członka Komisji nadzorującego badanie co do treści tych dokumentów.

22. Członek Komisji oraz ekspert biorący udział w pracach Komisji:

1) jest obowiązany zachować w tajemnicy wiadomości uzyskane w związku z badaniem zdarzenia lotniczego;
2) nie może występować w roli biegłego w postępowaniu przed sądem lub innym organem w zakresie badania zdarzenia lotniczego, w którym brał udział.

23. Przepis ust. 22 stosuje się także do członka Komisji po wygaśnięciu jego członkostwa w Komisji oraz eksperta biorącego udział w pracach Komisji po zakończeniu przez niego prac w Komisji.”;

3) w art. 17a:

a) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Okres odpoczynku po wydłużeniu czasu pracy, o którym mowa w ust. 4, nie może być krótszy niż 8 godzin. Pozostały czas odpoczynku, stanowiący różnicę między przysługującą członkowi Komisji liczbą godzin odpoczynku, o którym mowa w art. 132 Kodeksu pracy, a liczbą godzin udzielonego odpoczynku, udziela się członkowi Komisji po zakończeniu pracy w przedłużonym dobowym wymiarze czasu pracy, nie później jednak niż w ciągu 7 dni.

6. W razie zaistnienia zdarzenia lotniczego, odpoczynku, o którym mowa w art. 133 Kodeksu pracy, udziela się bezpośrednio po ustaniu przyczyn

powodujących konieczność wykonywania pracy w dniu wolnym od pracy, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od dnia, w którym ten odpoczynek był przewidziany.

7. Członek Komisji pozostaje w gotowości do podjęcia czynności badawczych poza normalnymi godzinami pracy (dyżur telefoniczny), w wymiarze nieprzekraczającym 160 godzin na miesiąc. Czasu dyżuru telefonicznego nie wlicza się do czasu pracy, jeżeli podczas dyżuru członek Komisji nie wykonywał pracy. Dyżur telefoniczny może być pełniony w czasie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 i art. 133 Kodeksu pracy. Za czas dyżuru telefonicznego przysługuje wynagrodzenie w wysokości wynikającej z ilości godzin pełnienia dyżuru pomnożonej przez 30% stawki godzinowej, wynikającej z wynagrodzenia zasadniczego członka Komisji.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przewodniczący Komisji może oddelegować członka Komisji do wykonywania zadań poza siedzibą Komisji. Okres oddelegowania określa przewodniczący Komisji.”,

c) uchyla się ust. 11;

4) w art. 54:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W odniesieniu do lotnisk niepodlegających wymogom rozporządzenia nr 216/2008/WE albo do lotnisk, którym przyznano odstępstwo, o którym mowa w art. 4 ust. 3b tego rozporządzenia, dopuszcza się tworzenie lotnisk użytku publicznego o ograniczonej certyfikacji. Do lotnisk tych nie stosuje się przepisów art. 55 ust. 5, art. 64a, art. 68 ust. 3 pkt 5 i 7, art. 77b, art. 84 ust. 2 pkt 3, art. 173 ust. 1 i art. 175 ust. 7 pkt 3, a w przypadku gdy lotniska takie obsługują nie więcej niż 5 000 000 pasażerów w ciągu roku, liczonych zgodnie z art. 77g ust. 1, nie stosuje się również przepisów art. 77, art. 77a i art. 77h ust. 1.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Lotnisko użytku wyłącznego może zostać otwarte dla wszystkich statków powietrznych w terminach i godzinach ustalonych przez zarządzającego tym lotniskiem i podanych do publicznej wiadomości. Po dokonaniu wpisu do rejestru lotnisk zmiany w zakresie dostępności dla użytkowników lotnisko staje się lotniskiem użytku publicznego

niepodlegającym certyfikacji, o ile nie podlega wymogom rozporządzenia nr 216/2008/WE.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7c w brzmieniu:

„7a. Do lotnisk, o których mowa w ust. 7, nie stosuje się przepisów art. 55 ust. 5, art. 64a, art. 68 ust. 3 pkt 5 i 7, art. 77b, art. 84 ust. 2 pkt 3, art. 173 ust. 1 i art. 175 ust. 7 pkt 3, a w przypadku gdy lotnisko takie obsługuje nie więcej niż 5 000 000 pasażerów w ciągu roku, liczonych zgodnie z art. 77g ust. 1, nie stosuje się również przepisów art. 77, art. 77a i art. 77h ust. 1.

7b. Z lotnisk, o których mowa w ust. 7, dopuszcza się wykonywanie następujących lotów w ruchu krajowym:

1) przewozów czarterowych wykonywanych wyłącznie śmigłowcami oraz samolotami o maksymalnej masie startowej (MTOM) poniżej 10 000 kg lub o liczbie miejsc pasażerskich poniżej 20;
2) lokalnych;
3) innych niż loty, o których mowa w pkt 1 i 2, niebędących lotami handlowymi.

7c. Do lotnisk, o których mowa w ust. 7, stosuje się przepisy ust. 6, art. 59a ust. 4 oraz przepisy wydane na podstawie art. 59a ust. 7, art. 83 ust. 1 w zakresie lotnisk użytku wyłącznego, art. 85 i art. 92 pkt 4 i 5.”,

d) uchyla się ust. 8;

5) w art. 55 w:

a) ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) stowarzyszenie lub podmiot, do którego odpowiednio stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1393 i 1923), których przedmiotem działalności jest działalność lotnicza, utworzone zgodnie z przepisami prawa polskiego;”,

b) ust. 3 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach albo postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub decyzję o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli założenie lotniska nie jest przedsięwzięciem w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, 831 i 961).”;

6) w art. 59:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku o wpisanie lotniska do rejestru lotnisk wnioskodawca jest obowiązany dołączyć dokumenty, o których mowa w art. 55 ust. 3, albo oświadczenie, że dokumenty przedłożone w postępowaniu o zezwolenie na założenie lotniska są aktualne.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. O wpisaniu lotniska do rejestru lotnisk, o odmowie wpisania, zmianie danych rejestrowych niewymagających zezwolenia, o którym mowa w art. 61 ust. 1, rozstrzyga Prezes Urzędu w drodze decyzji administracyjnej. Do wniosku o zmianę danych rejestrowych dołącza się dokumenty potwierdzające wnioskowaną zmianę.

6. Do rejestru lotnisk wpisuje się jako zarządzającego lotniskiem:

1) zakładającego lotnisko,

2) inny podmiot – na wniosek zakładającego lotnisko,

3) podmiot, któremu przekazano zarządzanie lotniskiem, zgodnie z art. 70

– jeżeli lotnisko spełnia warunki określone w art. 59a i art. 80a, a w przypadku lotniska użytku publicznego, o którym mowa w art. 59a ust. 1 pkt 1 – również w art. 174 ust. 2 i 3, a w przypadku lotniska użytku publicznego, o którym mowa w art. 54 ust. 7 i art. 59a ust. 1 pkt 2 – również w art. 55 ust. 2.”;

7) w art. 59a w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Potwierdzenie spełnienia wymagań związanych z eksploatacją lotniska i zarządzaniem lotniskiem użytku publicznego, z wyłączeniem lotnisk, o których mowa w art. 54 ust. 7, następuje przez wydanie certyfikatu:”;

8) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Zmiany cechy dostępności lotniska, o której mowa w art. 54 ust. 7, w rejestrze lotnisk dokonuje się na wniosek zarządzającego lotniskiem. Do wniosku dołącza się projekt zmian do publikacji w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 121 ust. 3, oraz wniosek o zatwierdzenie instrukcji operacyjnej lotniska zgodnie z art. 69 ust. 4.

2. W odniesieniu do lotniska, o którym mowa w art. 54 ust. 7, w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych publikuje się informację, że jest ono lotniskiem użytku publicznego niepodlegającym certyfikacji.

3. Zmianę w rejestrze wpisuje się po zatwierdzeniu instrukcji operacyjnej lotniska zgodnie z art. 69 ust. 4 oraz po potwierdzeniu spełnienia warunków związanych z zapewnieniem ochrony, o których mowa w dziale IX.”;

9) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający lotniskiem albo podmiot, który posiada prawo własności do nieruchomości, na której znajduje się lotnisko, może przekazać zarządzanie tym lotniskiem innemu podmiotowi spełniającemu wymagania określone w art. 55 ust. 2, po dostarczeniu przez ten podmiot dokumentów, o których mowa w art. 55 ust. 3 pkt 1, 3–5, 8 i 9, za zgodą Prezesa Urzędu wydaną w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku przekazania zarządzania lotniskiem użytku wyłącznego nie stosuje się przepisu art. 59a ust. 4 w zakresie dotyczącym kontroli sprawdzającej na lotnisku wykonywanej przed wydaniem decyzji administracyjnej.”;

10) w art. 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, jest uprawniony również zakładający lotnisko, o którym mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1–3, zarządzający lotniskiem użytku publicznego i Polska Agencja Żeglugi Powietrznej. Lasy Państwowe zarządzające na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 oraz z 2016 r. poz. 422, 586, 903 i 1020) nieruchomościami w stosunku do których wydano decyzję Prezesa Urzędu, o której mowa w ust. 1 pkt 7, są obowiązane do dokonania nieodpłatnie wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzątnięcia w terminie ustalonym w odrębnym porozumieniu albo umowy między Lasami Państwowymi a zakładającym lotnisko, o którym mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1–3, zarządzającym lotniskiem użytku publicznego lub Polską Agencją Żeglugi Powietrznej. Drewno pozyskane z wycinki drzew i krzewów, o której mowa w zdaniu poprzednim, staje się nieodpłatnie własnością Lasów Państwowych. Koszty wycinki drzew i krzewów w wieku do 20 lat oraz ich uprzątnięcia ponosi zakładający lotnisko użytku publicznego, o którym mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1–3, zarządzający lotniskiem użytku publicznego lub Polska Agencja Żeglugi Powietrznej.”;

11) w art. 120:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zarządzający lotniskiem niekontrolowanym w zależności od potrzeb może zapewnić lotniskową służbę informacji powietrznej oraz dostępność informacji meteorologicznej w przestrzeni niekontrolowanej przydzielonej danemu lotnisku w trybie art. 121 ust. 5 pkt 1 lub kierującego lotami, który odpowiada za udzielanie informacji użytecznych w trakcie wykonywania lotów w ruchu lotniskowym, oraz za udzielanie informacji przylatującym i odlatującym statkom powietrznym.”,

b) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze przepisy międzynarodowe oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu lotniczym, określi w drodze rozporządzenia:

1) okoliczności i sposób wyznaczania kierującego lotami;
2) wymagania, które musi spełniać kierujący lotami oraz jego uprawnienia i obowiązki;
3) zakres dokumentacji i środki techniczne niezbędne do zapewniania kierowania lotami.”;

12) w art. 160 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) lotnisko użytku publicznego, o którym mowa w art. 59a ust. 1, i jego eksploatacja;”.

Art. 2. 1. Minister właściwy do spraw transportu powołuje przewodniczącego Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych, zwanej dalej „Komisją”, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Z dniem powołania, o którym mowa w ust. 1, wygasa stosunek pracy z przewodniczącym Komisji wyznaczonym na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Minister właściwy do spraw transportu powołuje zastępców przewodniczącego Komisji i sekretarza Komisji w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, na wniosek przewodniczącego Komisji złożony w terminie 7 dni od dnia jego powołania.

4. Z dniem powołania, o którym mowa w ust. 3, wygasa stosunek pracy z zastępcami przewodniczącego Komisji i sekretarzem Komisji, wyznaczonymi na podstawie przepisów dotychczasowych.

5. Stosunek pracy z pozostałymi członkami Komisji wyznaczonymi na podstawie przepisów dotychczasowych wygasa po upływie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej

ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną oni powołani na członków Komisji w trybie określonym w art. 17 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. W przypadku wygaśnięcia stosunków pracy, o których mowa w ust. 2, 4 i 5, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

Art. 3. Zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej na lotniskach, o których mowa w art. 54 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie zarządzania lotniskiem lub obsługi naziemnej statków powietrznych, załóg, pasażerów i ładunku, wykonywanej na rzecz przewoźników lotniczych i innych użytkowników statków powietrznych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 11 lit. b, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński